

د روت کتاب

پېژندگلو

روت د وفا او مینې یوه قیصه ده او په دې کبښې خُدای پاک د وفاداری اجر په لوی برکت سره ورکوی. دا کتاب مونږ ته د یوې موآبی کونډې په حقله قیصه بیانوی، چا چې د خپلې بنی اسرائیلی خواښې په مینه کبښې خپل خلق او دستور پرېښودو او وې وئیل چې ستا خلق به زما خلق وی او ستا خُدای پاک به زما خُدای پاک وی. اگر چې هغه په خپله غریبه وه او د نورو خلقو د مهربانۍ حاجتمنده وه، د روت ښه کردار او رویی د بوعز توجو حاصله کړه، څوک چې د هغې د مرحوم خاوند رسته دار وو. بوعز په هغې ترس وکړو او هغې سره یې واده وکړو. دا کتاب یو زبردست مثال دے چې څنگه خُدای پاک د خپلو خلقو خیال ساتی او د ټولو قومونو هغه خلق قبلوی څوک چې د هغه لټون کوی. د حفظ کولو دپاره ۱: ۱۷ آیت ”چې چرته مړې، هلته به مرم، چې چرته ښخېرې هلته به ښخېرم. مالک خُدای دې ما ته په قهر شی که د مرگ نه بغېر په بل څه ستا نه جدا شم.“

د اِلِی مَلِک د خاندان موآب ته تلل

۱-۲) ډېر پخوا، چې کله قاضیانو په بنی اسرائیلو حکومت کولو نو په هغه مَلِک کبښې قحط راغلو. یو سرے اِلِی مَلِک،

چې افراتې وو، هغه د يهوداه په بيت لحم کښې اوسېدو، د خپلې ښځې نعوې او د دوو زامنو محلون او کليون سره موآب ته د څه وخت دپاره لاړو. دوى لا هلته اوسېدل (۳) چې الی ملک مړ شو، نو نعوې د دوو زامنو سره يواځې پاتې شوه، (۴) نو هغوى د موآبې ښځو عرفه او روت سره ودونه وکړل. تقريباً لس کاله وروستو (۵) محلون او کليون هم مړه شول، او نعوې بېخې يواځې پاتې شوه، چې نه يې خاوند وو او نه زامن.

د نعوې او روت بيت لحم ته واپس راتلل

(۶) څه وخت وروستو نعوې خبر شوه چې مالک خدائ خپلو خلقو ته د فصلونو نعمت ورکړو، هغه د ابروريانو سره د موآب نه تللو ته تياره شوه. (۷) دوى يو ځای يهوداه ته واپس روانې شوې، خو په لاره کښې (۸) نعوې هغوى ته ووييل، ”تاسو کور ته واپس لاړې شئ او د خپلو ميندو سره اوسېږئ. مالک خدائ دې په تاسو مهربانه وى لکه څنگه چې تاسو په ما او زما په مړو زامنو مهربانه وئ. (۹) او مالک خدائ دې وکړى چې تاسو دواړه بيا واده شئ او خپل کورونه آباد کړئ.“ نو نعوې رخصتولو دپاره ښکلي کړې. خو هغوى په ژړا شوې (۱۰) او هغوى هغې ته ووييل، ”نه، مونږ به تا سره ستا ملک ته خو.“ (۱۱) نعوې په جواب کښې ورته ووييل، ”زما لونيو، تاسو واپس لاړې شئ، تاسو ما سره ولې تلل غواړئ؟ په دې خيال چې زما به بيا زامن وشي او هغوى به تاسو واده کړي؟ (۱۲) واپس خپلو کورونو ته لاړې شئ، زه پېره بوږى او د بيا واده کېدو نه يم. که چرې

زه داسي وگنيم چي تر اوسه خه اُميد شته، نو كه نن شپه واده
 هم شوم او زما زامن وشول، ﴿١٣﴾ تاسو به د هغوي د غيبدو
 انتظار كوي خه؟ دا به تاسو د بل چا سره د وديدو نه
 ايساروي خه؟ نه، زما لويو، تاسو ته پته ده چي دا نه شي
 كېدي. مالِك خدائ زما مل نه دے، په تاسو زما زړه
 سوزي. ﴿١٤﴾ دوي بيا په ژړا شوې. عرفه په مخه بنه وييلو
 دپاره خوابني بنكله كړه او واپس كور ته لاړه، خو روت د
 هغي لمن نيولې وه. ﴿١٥﴾ نو نعو مي هغي ته ووييل، ”اے روت،
 ستا يور خپلو خلقو او د هغوي معبودانو له لاړه. هغي پسې
 واپس كور ته لاړه شه. ﴿١٦﴾ خو روت ورته ووييل، ”ما د
 خان نه مه شړه، ما ته مه وايه چي درنه ايساره شم. چي
 چرته خي، هلته به خم، چي چرته اوسي، هلته به اوسم. ستا
 خلق به زما خلق وي، او ستاسو خدائ پاك به زما خدائ
 پاك وي. ﴿١٧﴾ چي چرته مري، هلته به مرم، چي چرته
 بنخبري هلته به بنخبرم. مالِك خدائ دي ما ته په قهر شي
 كه د مرگ نه بغير په بل خه ستا نه جدا شم. ﴿١٨﴾ كله چي
 نعو مي ته پته ولگېده چي روت د تلو كلکه اراده كړي ده، نو
 هغي نور خه ورته ونه وييل. ﴿١٩﴾ دوي مزل كولو چي بيتلحم
 ته ورسېدي. د هغوي په رسېدو، د بنار ټول خلق د هغوي په
 ننداره شول، او بنخو ووييل، ”دا په رښتيا نعو مي ده؟“ ﴿٢٠﴾
 هغي ووييل، ”ما ته نعو مي مه وايي، ما ته ماره وايي، خكه چي
 قادر خدائ زما ژوند تريخ كړي دے. ﴿٢١﴾ زه بختوره لارم،
 خو مالِك خدائ تش لاس سپېره راولېرلم. ما ته وې نعو مي
 وايي، چي قادر خدائ زه غورزولي يم. او هغه په سختي كښي
 اچولي يم؟“ ﴿٢٢﴾ نو داسي، نعو مي د خپلي موآبي انبور روت
 سره د موآب نه واپس راغله. د اوريشو لو شروع وو، چي

د روت د بوغز په پټي کښې کار کول

۲

۱ د نعوې يو رسته دار وو چې نوم يې بوغز وو، دا يو مالدار او مشر سرې وو، کوم چې د هغې د خاوند اِلى مَلک د

خاندان نه وو. ۲ يوه ورځ روت نعوې ته ووييل، ”ما

پرېرېده چې پټو ته لاره شم چې د لوگرو نه پاتې شوى وېرى

راټول کړم. زما يقين دې چې څوک به مې د ځان سره

پرېرېدى.“ نعوې ورته ووييل، ”څه لورې، لاره شه.“ ۳

روت پټو ته لاره او لوگرو پسې وروستو پاتې شوى وېرى يې

راټولول. نو داسې وشول چې هغه د بوغز په پټي کښې وه.

۴ په دې کښې بوغز په خپله د بيت لحم نه راغلو. او لوگرو

ته يې سلام وکړو، او ورته يې ووييل، ”مالک خدائ مو مل

شه.“ او هغوى په جواب کښې ووييل، ”مالک خدائ دې

بختور کړه.“ ۵ بوغز د لوگرو مشر نه تپوس وکړو، ”دا

ځوانه ښځه څوک ده؟“ ۶ مشر جواب ورکړو، ”دا ځوانه

ښځه د نعوې سره د موآب نه راغلې ده. ۷ هغې ما ته

ووييل چې ما په لوگرو پسې پاتې شوو وړو راټولولو ته

پرېرېده. هغه د سحر وختي نه تر اوسه پورې کار کوى او د

لرې لحظې دپاره دالان لاندې دمې ته کښېناسته.“ ۸ بيا

بوغز روت ته ووييل، ”زما خبره واوړه، د دې پټي نه بغېر بل

ځائ کښې وېرى مه ټولوه، دلته د ښځو سره يو ځائ اوسه،

۹ سړو ته گوره چې چرته هغوى لو کوى نو په هغوى پسې

شاته ښځو سره کار کوه. ما خپلو سړو ته وئيلي دى چې

هغوى تا نه تنگوى. هر کله چې ته تېرې شې، نو د هغې منگو

نه اوبه څښه چې دوی پک کړی دی. (۱۰) روت د عزت نه پرمخې په زمکه پرېوته، او بوعز ته یې ووئیل، ”زه ولې ستاسو په نظر کښې درنه یم؟ تاسو ولې په ما مسافرې دومره مهربانه یئ؟“ (۱۱) بوعز ووئیل، ”زه د هر څه نه خبر یم چې تا د خاوند د مرگ نه پس د خواښې څومره خدمت کړی دے. ما ته پته ده چې تا څنگه مور پلار او خپل ملک پرېښودو او هغه خلقو له راغلي چې تا مخکښې نه پېژندل. (۱۲) مالک خدای دې تا له د دې بدل درکړی. مالک خدای دې تا له پوره اجر درکړی، کوم چې د بنی اسرائیلو خدای پاک دے، چې ورته د پناه دپاره راغلي یې.“ (۱۳) روت ورته ووئیل، ”نېکه، ته په ما پېر مهربانه یې. ستاسو نرمو خبرو زه په آرام کړې یم، سره د دې چې زه ستاسو د وینځې برابره هم نه یم.“ (۱۴) د خوراک په وخت بوعز روت ته ووئیل، ”روتی واخله، او دا سرکې سره وخوره.“ نو هغه د لوگرو سره کښېناسته، او بوعز څه ورپتي دانې هم هغې له ورکړې. هغې دومره وخوره چې پرې ښه مړه شوه، او څه خوراک پاتې هم شو. (۱۵) - (۱۶) کله چې هغه وږو ټولولو له ورغله، بوعز لوگرو ته حکم وکړو، ”پرېردئ چې هغه وږی هم راټول کړی چرته چې گېډی پرته دی، او هغه ببخی مۀ منع کوی. د دې نه علاوه، څه وږی د گېډو نه ورله راوباسئ چې هغه یې راټول کړی.“ (۱۷) نو روت تر ماښامه پورې په پتي کښې وږی راټولول، کله چې هغې دا ټول وټکول، تقریباً اته سپره وو. (۱۸) نو هغې دا ښار ته یوړل او خواښې ته یې وښودل چې هغې څومره راټول کړی دی. او د هغې د خوراک نه پاتې شوې وړیتی دانې یې هم هغې له ورکړې. (۱۹) نعومی د هغې نه تپوس وکړو، ”تا نن دا دومره وږی چرته نه راټول کړی دی؟ تا د چا په پتي کښې

کار کولو؟ هغه سرے دې بختور شی چې ستا خیال یې وساتلو. “نو روت نعومی ته ووئیل چې، ”نن ما د چا په پتو کبني کار کولو د هغه سرې نوم بوعز دے.“ (۲۰) نعومی ووئیل، ”مالک خدائ دې بوعز بختور کړی. مالک خدائ همپشه د مرو او ژوندو سره وعدې پوره کوی.“ هغې دا هم ووئیل چې، ”هغه سرے زمونږ نزدې رسته دار دے، هغه زمونږ د خیال ساتلو ذمه وار دے.“ (۲۱) بیا روت ووئیل، ”دې نه بښه خبره دا ده، چې هغه ما ته ووئیل چې د لوگرو د کار تر ختمولو پورې وږی راتولوه.“ (۲۲) نعومی روت ته ووئیل، ”آو لورې، دا به ډېره بښه وی چې د بوعز په پتو کبني د بنځو سره کار کوې. که چرې ته د بل چا پتو ته لاړې نو څوک به لاس درواچوی.“ (۲۳) نو روت د هغوی سره کار کولو او وږی یې راتولول، تر هغې پورې چې ټول غنم او اوربشي وربلے شوې. او د خپلې خواښې سره اوسېده.

د روت د بوعز په درمند کبني کار کول

۳ (۱) څه وخت وروستو نعومی روت ته ووئیل، ”زه به خامخا ستا دپاره خاوند لټوم، چې ستا خپل کور آباد شی. (۲) دا یاد ساته چې بوعز، د چا د بنځو سره چې تا کار کولو، هغه زمونږ رسته دار دے. اوس دا خبره واوره، هغه به نن شپه په درمند کبني اوربشي بادوی. (۳) نو ولامبه، عطر ولگوه، او د ټولو نه بښې جامې واچوه. او بیا لاندې درمند ته لاړه شه، خو چې هغه ته دا پته ونه لگی چې ته هلته یې تر هغې پورې چې هغه خوراک څښاک ختم کړے نه وی. (۴) ته ورته گوره چې هغه چرته ځملي، چې کله هغه اوده شی، نو

لاڙه شه او د هغه نه ځادر اوچت کړه او ورسره اوده شه. نو هغه به تا ته ووائی چې ته به څه کوې. (۵) روت ووئیل، ”زه به هم هغه شان وکړم لکه څنگه چې تا ما ته ووئیل.“ (۶) نو روت درمند ته لاږه او چې څنگه خوابښې ورته وئیلی وُو هم هغه شان پې وکړل. (۷) کله چې بوغز خوراک څښاک ختم کړو، نو هغه ښه په سور کښې وو. هغه د اورېشو ډېری له لاږو او ځملاستو. روت غلې غلې ورغله، ځادر پې ترې اوچت کړو او هغه سره اوده شوه. (۸) هغه د شپې ناڅاپه راوینښ شو، په بل مخ واوږېدو، نو حېران شو چې هغه سره یوه ښځه اوده ده. (۹) هغه ترې تپوس وکړو، ”ته څوک پې؟“ هغې جواب ورکړو، ”زه روت یم، ستا د پښو خاوره، په ما نظر وکړه، ځکه چې ته زما نزدې رسته داره پې.“ (۱۰) هغه ووئیل، ”مالک خدای دې بختوره کړه. ته اوس د هغې نه هم لویه وفاداری ښائې چې تا د خوابښې دپاره څه کړی وُو. تا کولې شول چې یو ځوان سرې دې خوښ کړې وې، مالدار یا غریب، خو تا داسې ونه کړل. (۱۱) خو روت، اوس خفه کېږه مه. چې ته څنگه غواړې زه به هم هغه شان وکړم، لکه چې په ښار کښې ټولو خلقو ته پته ده، چې ته یوه شریفه ښځه پې. (۱۲) دا رښتیا دی چې زه ستا نزدې رسته دار یم او زه ستا خیال ساتم، خو دلته ستا، زما نه نزدې بل خپل هم شته. (۱۳) پاتې شپه دلته تېره کړه، او سحر به مونږ وگورو چې هغه ستا زمه واری اخلی یا نه. که اخلی، نو ټیک ده، او که نه اخلی، نو زه بیا په ژوندی مالک خدای قسم کوم چې زه به ستا خیال ساتم. نو اوس دلته تر سحره پورې پاتې شه.“ (۱۴) نو هغه ورسره هلته اوده وه او د چرگ د بانگ نه مخکښې پاڅېده چې څوک پې ونه وینی، ځکه چې بوغز نه

غوښتل چې چا ته دا پته ولگي چې د هغې شپه هلته وه. (۱۵)

بوعز هغې ته ووئيل، ”خپل ځادر دلته خور كړه.“ او هغې هغه خور كړو، او هغه هغې له تقريباً شپاړس سپره اوربشې په ځادر كښې واچولې او هغه پنډې وړپه سر كړو. او هغه ښار ته واپس راغله. (۱۶) كله چې هغه كور ته راغله، خوابښې ترېنه تپوس وكړو، ”لورې، څه چل وشو؟“ نو روت هغه هر څه ورته ووئيل چې بوعز د هغې دپاره كړې و. (۱۷) روت دا هم ووئيل چې، ”هغه ما ته وئيلي و چې ته خپلې خوابښې له خالي لاسونه مه ځه، نو هغه ما له دومره پېرې اوربشې راكړې.“ (۱۸) نومي ورته ووئيل، ”زما لورې اوس صبر كوه چې د دې خبرې څه حل راونه وځي نو بوعز به تر هغې پورې په قلاړه نه كښېني چې نن دا مسئله حل نه كړي.“

د بوعز روت سره واده كول

۴ (۱) نو بوعز د ښار په دروازه كښې د جرگې ځای ته لاړو او هلته كښېناستو. بيا د اِلِيْمَلِك نژدې رسته دار، چې بوعز د هغه په حقله وئيلي وو، راغلو، نو بوعز ورته آواز وكړو، ”زما ملگريه، دېخوا راشه، او دلته كښېنه.“ هغه ورغلو او هلته كښېناستو. (۲) بيا بوعز د ښار لس مشران راغونډ كړل او هغوی ته يې هم ووئيل چې كښېني او هغوی كښېناستل. (۳) هغه رسته دار ته ووئيل، ”اوس نومي د مواب نه واپس راغلي ده، هغه زمونږ د رسته دار اِلِيْمَلِك پټې خرڅول غواړي، (۴) زما خيال دا دے چې ته د دې په حقله خبر شي. نو بيا، كه دا اخستل غواړې، نو د دې ناستو كسانو په مخكښې ووايه، او

ڪه نُه غوارپي، نو هم ووايه، ڪهه چي د دي اخستلو اول حق
 ستا دے او بيا زما. “هغه سري ووئيل، ”زه به دا واخلم.“
 ٥) بوعز ووئيل، ”پره بنه ده، ڪه ته د نعو مي نه پتے اخلي
 نو ورسره روت هغه موآبي ڪونڊه به هم اخلي، نو دا پتے به د
 مري د خاندان په ميراث ڪبني راخي.“ ٦) هغه جواب
 ورکرو، ”نو په دي وجه زه بيا داسي نه شم ڪولے، زه خپل
 حق پرېردم، ڪه ته بي اخستل غوارپي نو وا بي خله. ڪهه چي
 د دي مطلب دا دے چي دا به زما د بچو ميراث نه وي. نو هم
 ته بي واخله، زما نه دے په ڪار.“ ٧) په هغه ورځو ڪبني، د
 اخستلو خرڅولو او د جائيداد بدلولو، دا رواج وو چي
 خرڅوونكي به خپله خپلي وويستله او اخستونكي له به بي
 ورکړله. په بني اسرائيلو ڪبني د دي مطلب دا وو چي خبره
 پخه شوه. ٨) نو ڪله چي سري بوعز ته ووئيل چي، ”ته پتے
 واخله،“ هغه خپله خپلي وويستله او بوعز له بي ورکړه. ٩)
 نو بيا بوعز مشرانو او هلته نورو ڪسانو ته ووئيل، ”تاسو ٽول
 گواه اوسئ چي ما د نعو مي نه ٽول څيزونه واخستل چي هغه
 د ايلي ملڪ او د هغه د زامنو ڪليون او محلون دي.“ ١٠) او
 ورسره موآبي روت، د محلون بنهه، زما بنهه شوه. د دي په
 وجه به جائيداد د مري په خاندان ڪبني پاتي شي، او دا
 ميراث به د هغه د خاندان نوم د هغه په خلقو او د هغه په ڪلي
 ڪبني ژوندے وساتي. تاسو نن د دي خبري گواهان يئ.“ ١١)
 مشرانو او نورو ڪسانو ووئيل، ”او، مونږ گواهان يو. مالڪ
 خدائ دي ستا بنهه د راحيل او لياہ په شان ڪري، چي
 هغوي د يعقوب ڪور آباد ڪرو. ته دي په افرات ڪبني مالدار
 او په بيت لحم ڪبني مشهور شي.“ ١٢) او د دي خواني بنهي
 نه چي مالڪ خدائ ڪوم بچي درکري هغوي دي ستا خاندان

د فارص د خاندان په شان جوړه کړی، چې هغه د یهوداه او تمار زوی وو.

د حضرت داؤد نسبنامه

۱۳) نو بوعز د روت سره واده وکړو او کور ته یې بوتله.

مالک خدای هغه بختوره کړه، او هغه امیدواره شوه او یو زوی یې وشو. ۱۴) بنحو نعو می ته وویل، ”د مالک خدای

ثناء ووايه چې هغه تا له نن نمسه درکړو چې ستا خیال

وساتی. دا هلک دې په بنی اسرائیلو کبني مشهور شی. ۱۵)

ستا انږور تا سره مینه کوی، هغې ستا دپاره د اوو زامنو نه

ډېر څه کړی دی. اوس د هغې ماشوم پیدا شوې دے، هغه

به تا له یو نوې ژوند درکړی او هغه به ستا په آخری عمر

کبني خیال ساتی. ۱۶) نو نعو می ماشوم واخستو، سینی ته

یې جخت کړو او د هغه خیال یې ساتلو. ۱۷) د گاونډ بنحو د

ماشوم نوم عوبید کببندو. هغوی هر چا ته وویل، ”د نعو می

کره ماشوم شوې دے. “ عوبید د یسی پلار شو، چې هغه د

داؤد پلار وو. ۱۸-۲۲) دا د فارص اولاد دے، حصرون زوی

د فارص وو، رام زوی د حصرون، عمی نداب زوی د رام،

نحشون زوی د عمی نداب، سلمون زوی د نحشون، بوعز

زوی د سلمون، عوبید زوی د بوعز، یسی زوی د عوبید او

داؤد زوی د یسی وو.